

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 20
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2023/189

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 19 juni 2023 diende ■■■ hierna de verzoeker, ingevolge de recente erkenning van 6 lokale geloofsgemeenschappen door Vlaams minister Bart Somers, een verzoek in bij het Vlaams agentschap Binnenlands bestuur, hierna het bestuur, voor het opvragen van een afschrift van de documenten van elk erkenningsdossier, met name het aanvraagdossier van de betrokken lokale geloofsgemeenschap, het ministerieel besluit van de desbetreffende erkenning en de ingewonnen adviezen bij de lokale besturen, provinciale besturen, het representatief orgaan en de screeningsdienst.

Op 6 juli 2023 bezorgt het bestuur de verzoeker de 6 erkenningsaanvragen, waarin alle identiteitsgegevens van natuurlijke personen geblacklined zijn, de integrale adviezen van de financierende overheid, de adviserende gemeente en het representatief orgaan en de 6 ministeriële besluiten houdende de erkenningen van 7 juni 2023. De adviezen van de Informatie- en Screeningsdienst worden niet openbaar gemaakt gelet op de classificatie "beperkte verspreiding."

Tegen die beslissing diende de verzoeker op 17 juli 2023 beroep in bij de beroepsinstantie. Het beroep werd op 18 juli 2023 geregistreerd.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het initiële openbaarheidsverzoek dateert van 19 juni 2023.

Bij bericht van 6 juli 2023, deelt het agentschap Binnenlands Bestuur zijn beslissing aan de verzoeker mee en worden hem, in het kader van de openbaarheid van bestuur, de gevraagde documenten bezorgd. Die beslissing maakt melding van de beroepstermijn en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Op 17 juli 2023 dient de verzoeker beroep in tegen voormelde beslissing.

Het ingediende beroep is bijgevolg tijdig ingediend en **ontvankelijk**.

Gegrondeid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt, inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Met bericht van 6 juli 2023 worden door het bestuur de gevraagde documenten aan de verzoeker, met uitsluiting van de adviezen van de Informatie- en Screeningsdienst, bezorgd.

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker gaat in beroep tegen de beslissing van het bestuur van 6 juli 2023 omwille van het ontbreken van de adviezen van de Informatie- en Screeningsdienst.

Als argumentatie vermeldt de verzoeker:

“ De adviezen van de Informatie- en Screeningsdienst (hierna: ISD) kunnen niet openbaar gemaakt worden wegens de classificatie “beperkte verspreiding”. De openbaarheid van de adviesrapporten van de ISD wordt geweigerd op basis van artikel 20 van het Koninklijk Besluit Classificatie van 24 maart 2000 (KB tot uitvoering van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen). Het gevraagde document is immers een op grond van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen een geclassificeerd document. Op grond van artikel 26 van deze wet vallen op grond van deze wet geclassificeerde documenten niet onder het toepassingsgebied van de openbaarheidswet van 11 april 1994...

Na lezing van het Erkenningsdecreet Lokale Geloofsgemeenschappen van 22 oktober 2021 (meer bepaald artikel 18 e.v. over de bevoegde instantie, in casu de ISD) kan ik echter nergens enige verduidelijking of aanwijzing terugvinden die een dergelijke mate van geheimhouding en dus de classificatie ‘beperkte verspreiding’ rechtvaardigt of aanduidt. Aansluitend is er bij mijn weten geen enkel overheidsorgaan binnen de Vlaamse Overheid die toeziet op de correcte toepassing van de uitzonderingsgronden inzake

openbaarheid (er is dus geen comité) zoals dit op federaal niveau bestaat ivm de werkzaamheden van de federale inlichtingendiensten). Aansluitend wens ik hierbij te benadrukken dat het doel van de ISD, binnen de contouren van het voormelde decreet, op generlei wijze betrekking heeft op de 'bescherming van openbare orde', maar louter en alleen betrekking heeft op een mogelijke erkenning van lokale geloofsgemeenschappen, een zaak van algemeen maatschappelijk belang: een positief advies geeft mede aanleiding tot een erkenning en bepaalde decretale verplichtingen van de financierende overheden. Deze beslissing en de adviezen hebben dus een financiële impact op de uitgaven van overheidsactoren en de algemene overheidsuitgaven. De adviezen van de ISD vormen een essentieel onderdeel van de procedure die aanleiding geeft tot erkenning van lokale geloofsgemeenschappen en er wordt ook zeer concreet verwezen naar deze adviezen zelf in de ministeriële besluiten. Zonder inzage in deze adviezen zelf is een grondige studie van de feitelijke erkenningen als burger niet volledig mogelijk, mede omdat een aantal negatieve adviezen van andere adviesverleners (binnen de decretaal geregelde procedure) worden afgekraakt in de toelichting bij de ministeriële besluiten. Ik wens hierbij wel aan te geven dat het geenszins mijn bedoeling is om een integrale tekst te bekomen: eventuele input van de VSSE binnen het advies van de ISD valt wel degelijk onder de uitzonderingsgronden op de openbaarheid (indien deze gevoelige informatie ikv van openbare orde bevat) en ook identiteitsgegevens van natuurlijke personen behoren tot die elementen die mij niet integraal kunnen bezorgd worden. Ik ben echter wel van mening dat de adviezen van de ISD, als administratieve instantie binnen een concrete erkenningsprocedure, wel degelijk moeten kunnen worden overgemaakt, mits blacklining van de informatie met betrekking van de persoonlijke levenssfeer of zaken van openbare orde of nationaal belang (op basis van advies VVSE)."

3. Toelichting door het agentschap Binnenlands Bestuur

Bij bericht van 19 juli 2023 bezorgt het bestuur het volgende standpunt aan de beroepsinstantie:

"In antwoord op uw verzoek hieronder, waarbij u specifiek vraagt naar de adviesrapporten van de ISD, kan ik u, na overleg met de collega's van de ISD, het volgende meedelen.

De adviesrapporten van de ISD inzake de erkenningsaanvragen dragen allemaal de vermelding "beperkte verspreiding". Het hele document is als dusdanig geclassificeerd door de ISD.

In overleg met de ISD bezorg ik u toch 2 (van de door de vraagsteller gevraagde) adviesrapporten, zonder enige blacklining, zodat u er zich als beroepsinstantie openbaarheid van bestuur een oordeel over kan vormen. Uiteraard bezorg ik u deze 2 rapporten onder volledige vertrouwelijkheid. De andere 4 adviesrapporten zijn volledig gelijkaardig.

De vermelding "beperkte verspreiding" betekent dat de verspreiding ervan beperkt is tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen. In se is dit enkel de minister van Binnenlands Bestuur, die een beslissing over een erkenningsaanvraag moet nemen.

Wij hebben over het classificeren van deze adviesrapporten en over mogelijke vragen tot openbaarheid van bestuur juridisch advies gevraagd aan Eubelius en dit hebben zij ons daarover meegedeeld (ik haal hieronder de belangrijkste passages uit het advies aan en het is ook daarop dat wij ons gebaseerd hebben om de openbaarheid m.b.t. de gevraagde adviesrapporten te weigeren):

...

"Documenten kunnen een bepaald beschermingsniveau toegekend krijgen overeenkomstig de Classificatiewet van 11 december 1998 ("zeer geheim", "geheim" en "vertrouwelijk"). In het KB aangenomen ter uitvoering van deze Classificatiewet wordt melding gemaakt van een vierde classificatieniveau, namelijk die van documenten uitsluitend bestemd voor "beperkte verspreiding".

Alleen de overheid van oorsprong, houder van een veiligheidsmachtiging van ten minste het niveau "geheim", kan documenten die door haar zijn opgemaakt classificeren of declassificeren. Alle personeelsleden werkzaam binnen de ISD beschikken over dergelijke veiligheidsmachtiging van het niveau "geheim", waardoor zij kunnen overgaan tot classificatie van door hen opgestelde documenten.

Wij zien twee mogelijke belangen die, overeenkomstig artikel 3 van de Classificatiewet, de classificatie van bepaalde documenten opgemaakt door de ISD zouden kunnen verantwoorden:

- de uitwendige veiligheid van de Staat en de internationale betrekkingen van België (artikel 3, §1, (d) Classificatiewet): de bestuursdocumenten kunnen informatie bevatten over de banden tussen buitenlandse overheden en lokale geloofsgemeenschappen/besturen van de eredienst via rechtstreekse of onrechtstreekse financiering. De openbaarheid van dergelijke informatie zou schade kunnen aanbrengen aan de internationale betrekkingen van België met de buitenlandse overheid in kwestie.*
- de inwendige veiligheid van de Staat, met inbegrip van het domein van de kernenergie, en het voortbestaan van de democratische en grondwettelijke orde (artikel 3, §1, (c) Classificatiewet): de bestuursdocumenten van de ISD kunnen informatie bevatten over, onder andere, signalen van extremisme, radicalisering en terroristische activiteiten binnen de lokale geloofsgemeenschappen en besturen van de eredienst, waarvan de niet-geëigende aanwending een gevaar zou vormen voor de inwendige veiligheid van de Staat en de democratische en grondwettelijke orde.*

Uit deze analyse blijkt dat de ISD bepaalde door haar opgemaakte documenten (bv. adviesrapporten, inspectieverslagen) kan classificeren ter bescherming van de in artikel 3 van de Classificatiewet beoogde belangen. Bovendien kan de ISD deze documenten ook uitsluitend bestemmen voor "beperkte verspreiding", waardoor de verspreiding ervan beperkt is tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen.

Openbaarheid van bestuur

Wanneer de ISD een verzoek tot openbaarheid van bestuur ontvangt met betrekking tot documenten die zijn geclassificeerd of bestemd zijn voor "beperkte verspreiding" (door de ISD of door een andere overheidsdienst zoals de VSSE), dient zij de federale uitzonderingsgronden uit de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur ("Openbaarheidswet") toe te passen. De organisatie van de diensten van de Staatsveiligheid behoort immers tot de bevoegdheid van de federale wetgever. Artikel 26, §1 van de Classificatiewet bepaalt dat de Openbaarheidswet niet van toepassing is op geclassificeerde stukken. De wetgever heeft bovendien een extra absolute uitzonderingsgrond in artikel 6, § 2, 4° van de Openbaarheidswet ingevoegd die overheden verplicht om dergelijke openbaarheidsverzoeken steeds af te wijzen. De vaststelling dat het document werd geclassificeerd volstaat bovendien als een in concreto beoordeling volgens de Raad van State.

De documenten die door de ISD of VSSE worden bestempeld als bestemd voor "beperkte verspreiding", kunnen van de openbaarheid worden onttrokken op basis van de uitzonderingsgronden in artikel 6, §1, 4° (de bescherming van het belang inzake de openbare orde, de veiligheid of de verdediging van het land) en artikel 6, §2, 2° van de Openbaarheidswet (de openbaarmaking doet afbreuk aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting). Voor documenten afkomstig van de VSSE moeten bovendien de vereisten uit het Uitwisselingsprotocol van 21 februari 2023 worden gerespecteerd."

Eubelius vervolgt verderop in het advies:

"Als informatie in een document gevoelig is en een document om die reden wordt geclassificeerd op grond van de Classificatiewet, is het gehele document vrijgesteld van het recht op toegang tot

bestuursdocumenten zoals gewaarborgd door de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur ("Openbaarheidswet"). Artikel 26, §1 van de Classificatiewet bepaalt namelijk dat de Openbaarheidswet niet van toepassing is op geclassificeerde stukken. De wetgever heeft bovendien een extra absolute uitzonderingsgrond in artikel 6, § 2, 4°31 van de Openbaarheidswet ingevoegd die haar verplicht om dergelijk openbaarheidsverzoeken steeds af te wijzen. Deze uitzonderingsgrond stelt dat een federale of niet-federale administratieve overheid de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument af moet wijzen, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan "de belangen bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie, de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen". Uit artikel 26, § 1, van de Classificatiewet en artikel 6, § 2, 4°, Openbaarheidswet volgt volgens de Raad van State dat "voor een bestuursdocument dat met toepassing van de wet op de classificatie geclassificeerd is, de wet openbaarheid van bestuur niet van toepassing is en dat niet mag worden ingegaan op een verzoek tot openbaarmaking.

Bovendien volgt uit artikel 5, tweede lid van de Classificatiewet dat voor een dossier dat een geheel vormt van verschillende delen, het classificatieniveau ten minste hetzelfde is als het hoogste classificatieniveau van de samenstellende delen. Dit betekent dat indien er bepaalde stukken van een dossier worden geclassificeerd (en andere delen niet), niet kan worden overgegaan tot een gedeeltelijke openbaarmaking.

In principe moet er bij de toepassing van absolute uitzonderingsgronden nog steeds een beoordeling in concreto gebeuren. Vereist is dat concreet wordt nagegaan of de openbaarmaking op het ogenblik dat ze wordt gevraagd daadwerkelijk afbreuk doet aan de bescherming van de in artikel 6, § 2, 4°, Openbaarheidswet bedoelde belangen. De vaststelling dat het bedoelde document in een classificatieniveau is ondergebracht en er een beschermingsniveau aan is toegekend waardoor de "toegang" tot het document met toepassing van artikel 8 van de Classificatiewet is voorbehouden aan wie "houder is van een overeenstemmende veiligheidsmachtiging en voor zover de kennisname en de toegang noodzakelijk zijn voor de uitoefening van zijn functie of zijn opdracht", volstaat als beoordeling in concreto..

De Raad van State gaat echter zelf niet na of een document correct geclassificeerd werd. De procedures om op grond van de Openbaarheidswet openbaarmaking te verkrijgen, kunnen dan ook niet oneigenlijk worden gebruikt om de al dan niet terechte classificatie door de Raad van State te laten beoordelen en de Raad van State mag niet in het kader van een geschil over de openbaarheidswetgeving de classificatie waartoe is beslist, ongedaan maken.

Het Uitwisselingsprotocol tussen de VSSE en ISD bepaalt daarenboven dat de geclassificeerde informatie in geen geval mag worden toegevoegd, zelfs niet als kopie, aan het individuele dossier dat toegankelijk is voor de betrokkene en/of zijn gevolmachtigde persoon of advocaat.

Ook over het bestaan van deze informatie mag niets worden meegedeeld. Daarenboven mag deze informatie niet worden geregistreerd in enige databank die niet voldoet aan de richtlijn van 21 mei 2001 van het Ministerieel Comité voor Inlichting en Veiligheid "betreffende de technische beschermingsmaatregelen van telecommunicatiesystemen en -netwerken voor geclassificeerde gegevens en voor informaticasystemen waarin geclassificeerde gegevens worden opgeslagen, behandeld of doorgestuurd".

4 Standpunt van de beroepsinstantie

De Beroepsinstantie stelt vast dat de verzoeker na het ontvangen van de bovenvermelde informatie zijn beroep richt op de niet-ontvangen adviezen van de informatie- en screeningsdienst, hierna ISD.

De beroepsinstantie onderzoekt bijgevolg de door het bestuur ingeroepen uitzonderingsgrond.

Het bestuur weigert de openbaarmaking van de ISD-adviezen op basis van artikel 20 van het Koninklijk Besluit Classificatie van 24 maart 2000 (KB tot uitvoering van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen).

Dit artikel bepaalt:

“De documenten waarvan de overheid van oorsprong de verspreiding wil beperken tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen, zonder aan deze beperking de juridische gevolgen te verbinden voorzien door de wet, worden gemerkt met de vermelding “beperkte verspreiding.”

In het advies van Eubelius van 30 juni 2023, waarnaar het bestuur verwijst in zijn bericht van 19 juli 2023 aan de beroepsinstantie wordt over dit classificatieniveau opgemerkt:

“Hiermee beperkt de overheid van oorsprong de verspreiding tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen. Aan deze classificatiegraad verbindt de Classificatiewet geen juridische gevolgen. Er zijn dus geen strafrechtelijke gevolgen overeenkomstig artikel 24 van de Classificatiewet gekoppeld aan het bekendmaken van dergelijke informatie, noch is er een veiligheidsmachtiging nodig om hiertoe toegang te krijgen. Wel kan het bekendmaken van dergelijke informatie beschouwd worden als een deontologische of professionele fout of kan het leiden tot tuchtsancties.”

Het bestuur voegt er in zijn antwoord aan de verzoeker aan toe:

“Het gevraagde document is immers een op grond van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen een geclassificeerd document. Op grond van artikel 26 van deze wet vallen op grond van deze wet geclassificeerde documenten niet onder het toepassingsgebied van de openbaarheidswet van 11 april 1994...”

Dit artikel bepaalt:

“§ 1. De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur is niet van toepassing op informatie, documenten of gegevens, materieel, materialen of stoffen, in welke vorm ook, die met toepassing van de bepalingen van deze wet geclassificeerd zijn.”

De dienst Veiligheid van de Staat bepaalt op zijn website dat: *“.. het Koninklijk Besluit van 24 maart 2000.. ook de vermelding ‘beperkte verspreiding’.. voorziet Dit is géén classificatie. De vermelding verwijst naar het need to know'-principe. Een nota ‘beperkte verspreiding’ mag enkel worden gebruikt in het kader van het doel waarvoor ze is opgesteld.”*

De beroepsinstantie stelt na kennisname van het dossier vast, dat er in verband met de vraag van de verzoeker zes adviezen werden verstrekt vanuit de ISD aan de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlands Bestuur, hierna de minister. De beroepsinstantie heeft, bij wijze van voorbeeld, 2 van die adviezen ontvangen, gedateerd op respectievelijk 17 maart 2023 en 15 mei 2023. Beide adviezen worden, net als de ontbrekende 4 adviezen, door de beroepsinstantie als voorwerp beschouwd in dit openbaarheidsverzoek.

De beroepsinstantie is van oordeel dat de beide aan haar bezorgde adviezen, uitgaande van de ISD, niet openbaar kunnen worden gemaakt, in toepassing van de bepaling in artikel 11.39, tweede lid van het Bestuursdecreet, gerelateerd aan de bepaling van artikel 6, §1, 4° en artikel 6, §2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. De regelgeving over classificatie en veiligheidsmachtigingen behoort immers tot de bevoegdheid van de federale wetgever en wordt opgenomen in de wet van 11

december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen, die van toepassing is in deze aangelegenheid, met het bijhorende koninklijk besluit van 24 maart 2000 tot uitvoering van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

Vooreerst wordt verwezen naar de bepaling van artikel 6, §1, 4° van de voormelde wet van 11 april 1994, op grond waarvan een openbaarheidsverzoek moet worden afgewezen als wordt vastgesteld dat het belang van de openbaarmaking van de opgevraagde documenten niet opweegt tegen de bescherming van het belang inzake de openbare orde, de veiligheid of de verdediging van het land.

In casu gaat het hier om twee adviezen van de ISD die aan de minister werden bezorgd, in het kader van de procedure opgenomen in het Erkenningsdecreet Lokale Geloofsgemeenschappen van 22 oktober 2021. Het betreft een erkenningsonderzoek uitgevoerd rond de mogelijke erkenning van nieuwe eredienssten. In haar adviezen schets de ISD een globaal beeld van alle veiligheidsaspecten die verband houden met de oprichting van een dergelijke erediensst en meer specifiek de juridische structuur, de administratieve capaciteit, de financiering van de lokale geloofsgemeenschap, het naleven van de Grondwet en het EVRM, de transparantie van de werking en de maatschappelijke relevantie.

Voor het takenpakket van de ISD verwijst de beroepsinstantie naar het artikel 18 van het Erkenningsdecreet Lokale Geloofsgemeenschappen van 22 oktober 2021. Dit artikel stelt:

“De bevoegde instantie die de Vlaamse Regering aanwijst, controleert:

1° of de lokale geloofsgemeenschappen de verplichtingen, vermeld in artikel 7 en 8, tweede lid, naleven tijdens de wachtperiode, vermeld in artikel 10, en in voorkomend geval verlengd, conform artikel 14, § 3;

2° of de lokale geloofsgemeenschappen de verplichtingen, vermeld in artikel 7, met uitzondering van punt 10° en 11°, naleven tijdens de procedure, vermeld in artikel 67, § 1;

3° of de besturen van de erediensst blijvend voldoen aan de verplichtingen, vermeld in hoofdstuk 3 van dit decreet.”

De beroepsinstantie kon kennis nemen van de inhoud van de 2 vernoemde adviezen en oordeelt, gelet op de gevoelige informatie (globaal beeld van alle veiligheidsaspecten ivm. de erkenning van de lokale geloofsgemeenschappen, de achtergronden van de oprichtende organisatie, onderzoek naar mogelijke dreigingen die er al dan niet zouden bestaan ...) die voorkomt in de beide adviezen, dat in casu het belang van de openbaarmaking van de beide adviezen niet hoger wordt ingeschat dan het beschermde belang, zoals voorzien in artikel 6, §1, 4° van de voormelde wet van 11 april 1994 (de bescherming van de veiligheid van het land).

De belangenafweging die de beroepsinstantie heeft gemaakt en waartoe zij verplicht wordt door de wet van 11 april 1994, leidt tot de conclusie dat het belang van de veiligheid van het land in casu zwaarder doorweegt dan het openbaar belang dat met de openbaarmaking van de gevraagde documenten zou gediend worden.

De beroepsinstantie wijst er bijkomend op dat de Raad van State het evenmin raadzaam vond om in het kader van een hoogdringende procedure en zonder diepgaand onderzoek, de vertrouwelijkheid van de adviezen van de Staatsveiligheid te lichten. Het betrof hier een procedure bij de Raad van State waarbij beroep werd aangetekend tegen de weigering tot erkenning van de betrokken school (beroep dat werd afgewezen door de Raad van State) en waarbij door de Raad van State werd ingestemd met de vertrouwelijke behandeling van de stukken, gelet op het feit dat volgens hen immers de inhoud van de adviezen ingrijpende gevolgen kan hebben voor de betrokkenen of voor het openbaar belang.

Voorts verwijst de beroepsinstantie ook nog naar de wettelijke geheimhoudingsbepaling (in toepassing van artikel 6, §2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur) die voorkomt in het Koninklijk Besluit van 24 maart 2000 tot uitvoering van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen. In voormelde wettekst staat in artikel 20 uitdrukkelijk gestipuleerd dat de documenten waarvan de overheid van oorsprong, hier de ISD, de verspreiding wil beperken tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen, zonder aan deze beperking de juridische gevolgen te verbinden voorzien door de wet, worden gemerkt met de vermelding "beperkte verspreiding."

De beroepsinstantie kon vaststellen dat bij de in casu versterkte adviezen vanuit de ISD heel uitdrukkelijk bovenaan wordt verwezen naar de toepassing van voormeld artikel 20 van het KB van 24 maart 2000, met de vermelding "beperkte verspreiding". Deze vermelding houdt in dat de verspreiding van het document (de verstrekte adviezen) beperkt is tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen, zonder dat een classificatie (in de zin van de wet van 11 december 1998) relevant daarvoor is. In concreto betekent dit dus dat enkel het agentschap Binnenlands Bestuur en de bevoegde Vlaamse minister (voor de eventuele uiteindelijke erkenning van de lokale geloofsgemeenschap) bevoegd zijn om kennis te nemen van de betrokken adviezen. Het spreekt voor zich dat een particulier, zoals verzoeker, niet behoort tot de bevoegde personen in dit erkenningsdossier, zodat de openbaarmaking van de verleende adviezen door de ISD ook moet geweigerd worden op basis van voormeld artikel 20 van het KB van 24 maart 2000, in combinatie met artikel 6, §2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Door de openbaarmaking zou er immers afbreuk worden gedaan aan de wettelijke geheimhoudingsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 20 van het KB van 24 maart 2000.

De beroepsinstantie is daarom dan ook van oordeel dat het ingestelde beroep als ongegrond moet worden beschouwd. Een eventuele gedeeltelijke openbaarmaking van de beide adviezen is niet aan de orde, daar is gebleken dat de beide adviezen van begin tot einde gevoelige informatie bevatten, zoals hiervoor werd beschreven.

Gezien de bovenvermelde adviezen die in het bezit zijn van de beroepsinstantie, volgens het bestuur, representatief zijn voor de opmaak en de inhoud van de adviezen van de ISD, geldt de bovenstaande argumentatie, volgens de beroepsinstantie, eveneens voor de andere vier adviezen waarvan sprake in de vraag van de verzoeker. Er bestaat geen twijfel over dat de andere rapporten die opgemaakt zijn voor dezelfde doelstelling als de aan de beroepsinstantie bezorgde adviezen, vergelijkbaar zijn met die laatste adviezen.

Gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, wordt het beroep dan ook als **ongegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ van 17 juli 2023 tegen de beslissing van het agentschap Binnenlands Bestuur van 6 juli 2023 wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 14 augustus 2023

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno Asscherickx
voorzitter